

le in scientia creatoris ē. quia ea scientia et
eodē intuitu p modū omnē quo scit vel vi
det alterū oppositorū cū ē verū erit sciēs re
liquū si erit verū. Longe autē aliter se ha
bet apud nos. Quis ei scientia nra omnis
etiā cogitatio nostra aliqd ē nouū et adue
tiū et supadditū sup essēcias animarū
nrarū et ppter hoc nō absq; mutatiōe eo
rū efficiuntur sciētes eorū que p̄us nō scieba
mus aut nō sciētes eorū q̄ p̄us sciebamus
Neq; vna et eadē sciētia q̄ scimus alterū
oppositorū possum? scire reliquū. Causa
autē in hoc ē quoniā scientie hmoi in no
bis cū a rebus ip̄is sciti sūt sequūt diuer
sitate rerū tanq; causarū suarū et ppter hoc
affirmatiōis aut negationis aut quorūcū
q; aliorū duorū nō ē vna nūero sciētia actu
alis apud nos. Scientiarum habit? vna
forsitan est contrariorū et vna disciplina
qđ ppter hoc dico quia sermonē istū Ari
stoteles absq; masticatiōe pscrutatiōis de
glutit. Cū em̄ quorūlibet duorū cōtrario
rū vtrūq; p̄pas habeat passiōes et dispo
sitiōes sep̄atas et forsītā cōtrarias habe
at passiōes et dispositiōes. a dispositio
nibus et passiōib? alterius non videt̄ vt
tam bonū eadē eē scientia p se s; forsitan
p accidens et ex psequēti intelligendus est
sermo ille Aristot. quoniā qui nouit per se
ac ppe hoc est ex p̄p̄is passiōib? dispo
sitiōibus aut etiā rationib? nouit p acci
dēs et psequenter reliq;. Quod si scientia no
stra fuerit ex lumib? naturalib? q̄lis natu
raliter ē in angelis aut ex irradicatiōe no
billioni q̄les sūt splēdores p̄phetici. Sicut
res cognite nō sūt cause ip̄orū. Sic nō seq
tur aut imitat̄ eas in vnitāte sua vel multi
tudine neq; in ydemptitate sua aut diuer
sitate. quocūq; tamē mō fiat in nobis sciē
tie actuales v; etiā habituales nō sūt
tū sine imutatiōe noua animarū nraz. ni
si q̄s istare velit in sciētis naturalib? et ha
bitualibus q̄ fm platōē cōcreāt ip̄is
animabus nris. Manifestū igr̄ cit̄ ex
hīs oībus q̄liter et quā abcausam verū ē
qđ creator aliquid scivit ab eterno et tamē
possibile ē ip̄m nunq; scivisse illud et qua
liter et quā obcausam scit aliqd modo et
tū possibile ē ip̄m nūq; postea scire illud et
verūq; istorū absq; vllō mōz mutationis
et ppter qđ nō sequit̄ si puidit aliqd euen
turū qđ tū possibile ē nō euenire qđ ideo
possibile sit ip̄m falli vel errare. qđ verbū
fallēdi et verbū erroris notat duplicē statū

et discrepantiā siue separationē inter euentus
rerū aut res ip̄as et puidētiā vel sciētā
creatoris cū inter eas et illā comitantiā iſe
pabilis s; sit sicut audiuiti dēdaratū igr̄
ē tibi p hoc ppter qđ et qualiter nō est ne
cessaria hoc mō puidētia creatori vt si ali
qd sit puius; ab ip̄o ppter hoc necessariū
sit illud eē puius; ab ip̄o imo possibile est
sicut ostēdi tibi illud nūq; fuisse vel sitū v; p
puius; ab ip̄o tū verū ē indubitanter qđ
ip̄a ē ineffabilis et imutabilis infallibil qđ
dē propter necessariā comitantiā ip̄i? et re
rū p quā nō ē possibile vt discrepet vel dis
cordet a rebus. hoc autē ē dicere qđ non est
possibile vt aliter puidet̄ qđ eueniat vel
ecōuerso. nec ē possibile vt puidet̄ aliqd
euenturū et nō eueniat quāq; p se de mul
torū puiorū quolibet possibile sit ip̄m nō
euenire et de eorū sūt quolibet verissimū ē
possibile eē ip̄m nō fuisse puius;. Comi
tantiā autē prouisionis et enētionis in nullo
genere rerū sepabilis ē qm se inuicē sequū
tur vt si puius; ē de vno qđ qđ ip̄m eueni
at ac si nō eueniat seqtur nō eē puius; qđ
eueniat imutabilis etiā ē puidētia creato
ris ppter duplicitatē quā p̄din tibi statū
et cōditionū. Eodē mō et de sciētia eiusde
se h; qm imutabilis ē. hoc ē nō est recepti
bilis duplicitatē illius quā p̄dixi tibi et pro
pter hoc neq; nouitatis. Nō ei possibile ē
vt dicat̄ de de creatore ip̄m aliqd vel scire
vel puidere de nouo qm si scit aliqd s; sci
uit illud et si puidet aliqd ab eterno prou
dit illud. Nouitas igr̄ prout ē ab ip̄o in p
te ista hoc autē ē ppter duos status v; duas
p̄ditiones q̄s h; intellect? et intētio noui
tatis. Sic et intētio mutationis et mutadi.
hij autē duo status sūt nouitatis eē sal; et
nō fuisse. Mutationis vō aliter eē qđ p̄us
vel aliter se h̄re vtrāq; autē istarū diuersi
tatū pcul ē scientia et puidētia creatori p
pter eandē causā nec discere vel fieri scien
tē dici pōt vllō modorū de ip̄o qm intētio
discēdi et discēt̄ in duos status ē videlicet
in scientiā et ignorantia. Scientiā in q̄ pre
sentē et ignorantia p̄teritā. Eodē mō se h; et
de eo qđ est fieri scientē qm similis dupli
citatis intentio ē i eo qm nemo d; fieri sci
ens nisi eius qđ antea ignorabat. Et hec
oīa exempla ideo aggregaui tibi vt canes
as in p̄dicatiōib? q̄ fiat de creatore ab hu
iusmōi sermonib? ne p eos ad creatore re
ferat̄ aliq̄ hmoi duplicitas. Hoc autē di
co qđ nisi ad ip̄m creatore referat̄ v; ad id
Uv ij